

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXII.

НЕДЕЉА 12. СЕПТЕМБРА 1904.

Број 39.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

СВЕЧАНОСТ КРУНИСАЊА

Сваки народ има у свом животу свечаних дана, који су везани за какав важан догађај народног живота.

Такав важан и свечан дан јест и Крунисање Владаоца. Код свих народа и у сва времена овај се је чин обављао на врло помпезан и свечан начин, јер му се придаје нарочити значај.

Код нас Срба посебице Крунисање Владалаца имало је великога значаја за време Немањића, јер је оно представљало симбол јединства и заједнице српског племена под круном Владаоцем. Сетимо се само Крунисања Цара Душана, па ће нам значај тог чина бити потпуно јасан. Српска је држава била тада експанзивна и да се разни крајеви одрже у јединству, као и да се створи што јачи браник спољашњем непријатељу, који је тада из Мале Азије претио српској држави, ништа није могло згодније и опортунније бити него Круна Душанова, коју су готово сви Немањићи пре њега метали на своју главу.

У данашњим приликама, под овако несређеним политичким односима европских држава, Крунисање Краља Петра I. без сумње је од неоцењеног политичког значаја и једна национална добит првог реда. Данас, када раскомадано српство растржу у Старој Србији и Македонији разни наши непријатељи, када је српски живаљ и у осталим својим крајевима ван граница Србије изложен истребљењу на све могуће начине, данас ће, велимо, овај чин доћи као мелем на измучене и рањене српске груди. Круна Краља српског биће стожер нада и идеала народних, свега Српства, а Краљевини Србији залога за успешно остварење тих нада и идеала.

Само крунисање извршено је у кругу представника свих крајева Србинове домовине, те ће они знати и умети причати славу обовљене Круне Душанове.

Ми пак можемо се поносити, што је прву Круну Краљевску у обновљеној Србији понео унук Карађорђевић, Краљ Петар I, тврдо верујући, да ће Он са својим народом, руковођен српским генијем, испунити српску заветну мисао и од ослобођене Србије створити уједињену Србију.

Поздрављајући ову свесрпску свечаност, као свршени историски чин, придружимо се једнодушној жељи свега народа: да Краљ Петар I. дуго и срећно понесе Краљевску Круну за добро Србије и српског народа.

Живео крунисани Краљ Петар I. и његов дом!

Живео цео српски народ!

КРАЉА ПЕТРА I. УЛИЦА

6. СЕПТЕМБРА ОВЕ ГОДИНЕ САСТАО СЕ ЈЕ ОДБОР ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ У ИЗВАНРЕДНУ СЕДНИЦУ И РЕШИО, ДА СЕ, ЗА УСПОМЕНУ НА ДАН КРУНИСАЊА КРАЉА ПЕТРА I, ДЕО ДАНАШЊЕ ДУБРОВАЧКЕ УЛИЦЕ ОД КАРАБОРЂЕВЕ ДО ДУШАНОВЕ УЛИЦЕ ЗОВЕ ОД ТОГА ДАНА КРАЉА ПЕТРА I. УЛИЦА.“

ДЕО ОВЕ УЛИЦЕ ОД ДУШАНОВЕ ДО ДУНАВА ЗВАЋЕ СЕ И ДАЉЕ ДУБРОВАЧКА УЛИЦА.

Долазак Њихових Величанстава Престолонаследника Црногорског Данила и Његове супруге Милице.

7. о. м. тачно у 3 сахата по подне стигао је у Београд Њег. Височанство Престолонаследник Црногорски Данило са Својом супругом Милицом и свитом.

На железничкој станици Високе Госте дочекали су Његово Величанство Краљ Петар, Његово Краљев. Височан. Престолонаследник Борђе, Краљевић Александар, Принцеза Јелена и Принц Павле; Краљевска Влада, Официрски кор, Председник општински са сулом и одбором општине београдске и многобројним грађанством.

Дочек је био врло срдачан и искрен и пошто је извршено обострано представљање свита, Председник општине Београдске г. Коста Главинић поздравио је Престолонаследника Данила и Његову Супругу овим говором:

Ваша Височанства!

Радост коју Београд, престоница Краљевине Србије и њеног узвишенога Краља Петра I, данас осећа због великог историјског чина, — првог Краљевског Крунисања у васкрелој Србији, који ће се сутра извршити, још је већа, још је радоснија, што овом приликом дочекује као милог госта нашег Краља, као госта који Београђане испуњава поносом, Ваше Височанство и Њено Височанство узвишено Супругу Вашу.

Као представник општине Београдске ја сам срећан, што у престоници Краљевине Србије могу данас поздравити до-

бродошлицом Ваша Височанства, узданице Србији сестринске земље Црно-Горске, децу витешкога Господара Николе I, молим Ваша Височанства да изволе примити смерне жеље, које у име београдских грађана подносим из дубине душе, да долазак и бављење Ваших Височанстава у Београду буде праћено ничим непомућеним задовољством, као што ничим није помућено ни одушевљење с којим Вам кличемо:

Добро нам дошла Височанства!
Живели!

Г О В О Р

Председника општ. Београдске г. К. Главинића,
при отварању конгреса лекара и природњака.

Ваше Величанство!

Поштовани Зборе,

У овом чину културе и напретка, којим се на особити и видан начин манифестује резултат научних радова српских лекара и природњака, општина престонице српске Краљевине узима најживље учашће и мени, као представнику општине београдске и њених грађана, част је поздравити чланове овога уваженога збора — а нарочито госте са стране — искреном добродошлицом.

Овај поздрав од стране града Београда није само убичајени акат учтивости, него је доиста непосредан излив искрене радости, што у својој средини види сакупљене тако одличне представнике науке и стручњаке из братских нам словенских земаља, који својим присуством учинише да овај скуп буде израз словенске солидарности и јединства на пољу науке, на пољу културе, на пољу опште образованости. Београд се тако необичној појави мора раловати тим више, што је до скоро био поприште друге — али очајне и жалосне утакмице — која га је у културноме напредовању ометала. У непосредној близини овога места, где се данас отвара Први Конгрес српских лекара и природњака, стајала је до пре четрдесет година озлоглашена Стамболкапија — а шта то значи, казује кул-

турна историја других народа. Толика мена за тако кратко време велики је напредак и поуздана залога за бољу будућност.

Али је то за Београд и нас Београђане у исти мах и оправдање, ако чланови конгреса, а нарочито наша културом старија браћа Словени, не буду у нашој средини нашла онолико и онаквих установа, колико и каквих налазе код своје куће и у престоницама других културних народа — или ако их наше гостопримство не буде могло задовољити у толикој мери, колико бисмо ми то желели. — Нека само помисле да су они данас на раскреници Истока и Запада, о коју су се до скоро бурни таласи ломили, па да ми у тој бури нисмо ни могли с њима у корак напредовати. У колико смо још заостали и у колико нам још снаге недостаје да их достојно дочекамо, у толико живље желимо да виде бар братску искреност и добру вољу за наше стране.

Нека би дао Бог, да овај први саставак словенских научара у престоници обновљене српске Краљевине, буде стална подлога научном и културном јединству словенске браће, да буде основа горостапној згради словенске слоге и братства.

У име престонице српске Краљевине, у име представника града Београда, желим да ваш рад буде крунисан најбогатијем успехом на славу словенског знања и умења, на добро целог човечанства а на посебност Словенства, и у то име кличем свима гостима: „добро нам дошли“ и молим их да приме дочек Београда братски и свесрдно — онако како им га је он радо и од срца спремао.

ПРОПИС**О ОДЕЛУ И СПРЕМИ**

пожарне чете општине града Београда

(Свршетак.)

17. Конопац.

Конопац је од добре ланене пређе, дугачак 20—25 метара, а дебео у пречнику највише један сантиметар, тако да

ПОДЛИСТАК**Хиландарско властелинство**

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

НАПИСАО

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наставак)

(7)

Знатна је ова Андроникова повеља још и с тога, што поново потврђује независност Хиландара од светогорске управе, као што је, вели, слободна и независна иверска црква.¹⁾

¹⁾ Спомен III, 53: „И шће да се съблюде скета храма хиландарски съ кѣли метохиюни скювота и самокластво такожде и шће обрѣтатицаго се ко класако крѣме частнаго прота Скетыне Гори, юкоже се шврѣта оу тои Скетои Горѣ иверска цркви скювотна и самокластво юкоже и пишотѣ тои скетои цркви хиландарскои прѣки хрисокоули и поелѣваютя.“

Што се тиче споменуте повеље краља Милутина, коју је штампао Миклошић под бр. 62, као поуздано можемо рећи да су Милутинов прилог оне 24 кобиле, које је он приложио своје пиргу у Светој Гори, и за које је наредио да их чувају хиландарски пастири, да им се даје с ђ заједно са хиландарским кобилама, да се даје пиргу сав мушки приплод.²⁾

²⁾ Mon. Serb. 61. „И штьлоучи краљевѣство ми .кд. кобиля шть скоихѣ ковиля, и приложихѣ келии скоиѣ поригоу, коискмѣ създахѣ на мори, и да ихѣ пасоу власи мнизи, коиѣ је придало краљевѣство ми како и црѣкѣне (хиландарскѣ) ковиле, и да имѣ се даѣ соль съ црѣкѣним ковилама, и да се изводи оу пирога, что се прирагу погрешно је штампано „припрага“) моужьско.“ Поред тога може се рећи да је Милутин доиста придао пиргу она три уљара са Горачева (Ђурђица, Радослава и Продана, које је ослободио свију других работа а оставио им да се само бри-

ну о уљаницима.³⁾ Напоследку може се рећи да је краљ Милутин собом дао Хиландару село *Лојане* са облашћу и правинама: с виноградима, њивама, ливадама воденицама и са засеоцима: *Какрино*, *Запљужанима*, *Кобильом Главом*, *Добрушовцима* и *Градиштем*.⁴⁾

(Наставиће се.)

²⁾ Mon. Serb. 61—62: „И шврѣте краљевѣство ми моѣ трѣне чловѣкѣ на Гарачекѣ....“

³⁾ Село *Лојане* забележено је на карти аустрискога ђенералштаба с леве стране пута који иде из Врање у Куманово, далеко од Куманова, према северу, око десетину километара. На тога место ставља и Јован Х. Васиљевић („Драгаш и Константин Дејановић“ на стр. 40. нап. 3. Упор. „Годишњица“ XVI, стр. 278 и 294.) За сада нисам могао наћи остала места ни на карти ни гдегод у путописима, а судећи по томе, што у самој повељи каже да су та места били засеоци *Лојану*, она су била у близини овога села. Узгред да споменемо да Јов. Х. Васиљевић у „Годишњици“ XVI, стр. 275. и нап. 30. помиње на путу из Приштине у Врање, а у близини Лојане, село *Добротин*, што би у неколико опомињало на Добрутовце. — О месту *Градишту* у овоме крају само не знам да ли се то може тицати овога Градишта, расправља и Ст. Новаковић у расправи „Земљиште радње Немањине“, „Годишњица“ I, 223.

се под теретом од 250 километара не сме кидати.

Ковчаци носе пењачи обавијеног преко левог рамена тако да састављени крајеви долазе на прима, а сплетен је тако да се брзо може растурати.

Б. Закључне одредбе.

1., Одело и прибор општина набавља командир, десетарима и пожарницима.

2., Одело је једно исто и код командира и код пожарника, те ће стога служити као свакодневно, празнично и парадно.

У парадно одело рачуна се само службени прибор који се носи на служби, на било то : парадна, пожар или која друга пожарна служба.

Блуза се носи на служби, парадно, у строју или у касарни, увек закопчана, а тако исто и шињел и мекинтош.

Пожарници при доласку на пожар скидају шињеле и стога опасач опасују увек преко блузе.

3., Рок ношњи одређује се овако:
а, За блузу, панталоне, капу и чизме *годину дана* ;
б, За мекинтош — *две године* ;
в, За шињел — *три године* ;
г, За прибор рок је неодређен, а истрајност му се утврђује комисијским путем.

А Бр. 3920. — Од Суда општине града Београда, 15. маја 1904. године У Београду.

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

30. Јул 1904.

ПЕТАК

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Главичић; од одборника били су: г. г. Марко Петровић, Д-р. Е. Михел, Н. И. Стаменковић, Стеван Максимовић, Н. Крстић, Ј. Станковић, Милан Марковић, С. Ј. Азријел, Д-р. М. В. Смиљанић, В. Н. Вуловић, А. С. Јовановић, Мил. Лазаревић, М. С. Милошевић, И. Грнковић, Трајко Стојковић, Мих. Милићевић, Илија С. Илић, Д. Ј. Симић, Тома П. Јанковић, Ђока А. Дмитријевић.

Деловођа, Борђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 16. ов. мес. и примљен без измена.

II.

По прочитању акта последних власти АБр. 7121, 7469, 7508, 7353, 7201, 7122, 7391, 7053, 7208, 7288, 7470, 7480, којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица. — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Драгутин Стаменковић, адв., Илија Урошевић, благајник општине трошарине, Станоје Здравковић кафеџија и Милорад син Младена Боторића, кафеџи; да је доброг владања а средњег имовног стања: Драгољуб Аћимовић, механичар и Јелена жена Драгољуба Аћимовића; да су доброг владања а сиротног имовног стања: Нисим Е. Пинто, бив. шпедитерски помоћник, Влада син Саве Поповића начелника окр. у пензији, Радисав Јовановић ђубретар, и Алекса Ристић, калдрмџија; да су му непознати: Владимир Пејић, надничар, Радован Пантелић, Михаило Тодоровић, Јеврем Марковић и Стеван Нау-

мовић, надничари, Миле Николић, ноћни стражар, Душан Борђевић бив. шегрт Милутин Арсенијевић бив. крижач фабрике монопола дувана, Катарина Јаковљевић, удова, Драга кћи Катарине Јаковљевић, Вељко син Катарине Јаковљевић, Божићар Петровић, асурџиски помоћник и Јован Стевановић, калдрмџија.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе Ивана К. Трпковића, хлебара, и Мијаила и Драгутина Миљковића, рабаџија, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 4290 и 4435, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може издати тражено уверење о породичном односу.

IV.

По прочитању акта г. Антонија С. Јовановића, месара, Абр. 7230, којим моли да му се одобри, да може пренети право закупа општинског месарског плаца бр. II с доње стране на Краљевом тргу, који он држи под закуп, на г. Светозара Крунића, месара овл., по истој цени и истим условима, под којима је и сам држао под закуп исти плац, као и по прочитању изјаве г. Светозара Крунића, месара, који на ово у свему пристаје, — одбор је решио:

Да се овај пренос одобри, с тим, да г. Јовановић остане за све време трајања овога закупа у обавези према општини за закупну цену у случају, да нови купац не може да је плати.

Примедба. При доношењу овога решења није присуствовао седници одборник г. Антоније Јовановић као заинтересован.

V.

Председник извештава одбор, да су општински рачуни за прво полгође тек. године закључени. Како ове рачуне има да прегледа и одобри општински одбор, то моли одбор да по садашњој пракси избере из своје средине неколико одборника, који ће извршити преглед ових општинских рачуна и о нађеном стању поднети одбору извештај.

По саслушању тога — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Соломон Азриел, Тодор Ђурић и Ђока Димитријевић, изврши преглед општинских рачуна за прво полгође ове год., па о нађеном стању поднесе одбору извештај ради доношења решења по истима.

VI.

Председник извештава одбор да г. Љуба Јовановић, п. пуковник у пензији, коме је решењем одбора од 6.-VII-904. АБр. 7073, поверена израда ватромета о прослави стогодишњице устанка, није пристао да овај ватромет по састављеном програму изради за суму од 12000 дин.

Како је пак одбор у седници својој од 8-VI-904. АБр. 5067 решио, да се израда ватромета повери стручњацима у земљи а не на страни, и како је овим одустанком г. Јовановића због краткоће времена онемогућно извршење одборског решења да се ватромет изради у земљи, то моли одбор да реши, хоће ли се ватромет на други начин израдити или ће се изоставити из програма прославе стогодишњице.

По саслушању тога, а после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Да општина београдска не приређује о прослави стогодишњице устанка ва-

тромет, пошто се исти због краткоће времена не може израдити у земљи.

VII.

Председник извештава одбор, да је буџетом за 1904. год. предвиђено за набавку инструмената, прибора и књижицу за водовод 1000 дин., да је од ове суме до сада утрошено свега 24 дин., премачему остаје још 926 дин. По како за рад на проширењу водовода има да се набаве извесни инструменти, који ће стати више но колико износи сума предвиђена буџетом за ове потребе, то је економно одељење тражило, да Суд општ. издејствује од одбора општинског накнадни кредит од три хиљаде (3000) динара за набавку сада потребних инструмената, као и за набавку другог материјала, који би се показао потребан у току ове године при радовима на проширењу водовода; с тога моли одбор да одобри овај накнадни кредит од 3000 дин.

По саслушању тога а после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Да се решавање по овоме предмету одложи док се суд не увери: да ли нема у грађевинском одељењу инструмената, који се за овај посао могу употребити.

VIII.

По прочитању реферата општинског вртара АБр. 7060. који се односи на одобрење накнадног кредита за одржање и уређење општинских паркова, — одбор је после потребног обавештавања решио:

Да се решавање по овоме предмету одложи, док се претходно не извиди за какве је поименце потребе и радове потребан овај кредит.

IX.

Председник извештава одбор, да је одборска комисија за одређивање помоћи сиротињи за бању свршила свој посао и одредила да се за ову годину пошаље у бање 93 сиромашна грађанина. Издатак за ово износи 4060 дин.

Општински је суд према овом решењу одборске комисије решио да се сва лица која је предложила комисија пошаљу у бање, но с тим да се ово решење изнесе на одобрење и општ. одбору.

С тога моли одбор да ово решење суда о одређивању помоћи сиротињи за бању одобри.

По саслушању тога, и по прочитању решења суда АБр. 7406. одбор је решио:

Одобрава се ово решење суда.

X.

Председник извештава одбор да је буџетом за 1904. год. предвиђено за лекове и лечење сиротиње 9000 дин. Како је од ове суме општински суд на лекове и лечење за I полгође ове год., и како је давањем помоћи сиротињи за бању ова сума готово исцрпљена те неће бити довољна за давање помоћи сиротињи за лечење до краја године, то моли одбор, да за лекове и лечење сиротиње одобри накнадно до краја ове године још 2000 дин.

По саслушању тога и после потребног обавештавања; одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да жоже у овој години по добивеном за то надлежном одобрењу утрожити за лекове и лечење сиротиње поред буџетом одобрене суме још и суму од 2000 — две хиљаде динара на терет општине готовине.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Честитке двеју српских Метропола. —

Председник цетињске општине послао је на дан крунисања Њ. В. Краља председнику општине београдске депешу следеће садржине:

Господину,

Кости Главинићу, преде. општине
Београд.

Значајни догађај, који се данас збива у једној српској престоници у другој се пропраћа с највећим одушевљењем. Цетиње се придружује Биограду у његовој радости и срећи, коју је дочекао, да се у њему данас унук Оца Србије вјенча са српском Краљевском Круном. Нека та заједничка радост двају српских метропола, која данас одјекује свуд по шару земном, где год српско срце куца, буде претеча нових радости, нове среће за цео српски народ, које он с правом очекује од својих узданица и двају српских владара и њиховог потомства; сретно да Бог да!"

Председник
општине цетињске
Саво П. Вулегић, с. р.

Председник беогр. општине одговорио је депешом следеће садржине:

Господину,

Сави Вулегићу, председнику општ.
Цетиње.

„Београдска општина сретна, што је дочекала, да у њеној средини метне краљевску круну на своју главу унук славнога Војска Њ. В. Краљ Петар I., радује се и поноси, што је овом ретком чину присуствовао Њ. К. Височанство Престолонаследник Црно Горе и Брда Кнез Данило са својом усвишеном Супругом Кнегињом Милицом.

Тумачећи у поздраву са Цетиња жеље и наде свега српског народа у Црној Гори, престоница Србије жели, да овај нови доказ добрих односа обеју српских владара уроди жељеним плодом за отварање српске заветне мисли.“

10-IX-904

Београд.

Председник
београдске општине
К. Д. Главинић, с. р.

Одлазак Кнеза Данила. — Јуче у 8^{1/2} часова пре подне отпутовао је из Београда гост нашег Краља, Црногорски престолонаследник Кнез Данило са супругом Кнегињом Милицом и својом свитом. На железничкој станици Кнеза су Данила испратили: Њ. В. Краљ Петар, престолонаследник Ђорђе, краљевић Алаксандар, Принцеза Јелена, Принц Павле; Краљевска Влада; председник општине београдске г. К. Главинић са кметовима и одборницима, управник Београда г. Церовић и официри. Док је музика, на челу почасне чете, интонирала црногорску химну, докле се је кнез Данило праштао са г. г., који су изишли да га испрате. Праштајући се са председником општ. београд. г. Главинићем, Кнез Данило је рекао: да се је за време свог бављења у Београду врло задовољан осећао и да му је овај боравак најмилија успомена у целом ње-

говом животу, захваљујући председнику и грађанству на искреном и топлим дочеку Њега и Његове Супруге.

Г. Главинић изјавио је Кнезу Данилу у име српске престонице захвалност и задовољство, што је грађанство својим дочеком могло достојно дочекати Високе Госте. По том је умолио Кнеза Данила да Кнезу Николи и целом му дому понесе искрене жеље Београђана за срећу и напредак Дома Његова и народа српског у Црној Гори.

Праштање са Краљем и Краљевим Домом било је врло искрено и дирљиво. Док се је воз видео, Кнез и Кнегиња одушевљено су махали а многобројан свет довикивао им је: *Живели и срећан пут!*

Поклон општине београдске. — 7. о. м. је општина београдска поделила 5000 лит. вина војсци, као поклон за успомену на данашњу свечаност.

Сем тога на дан крунисања народу је подељено 5000 лит. вина, као напојница од стране беогр. општине; а по свима квартовима на слободним просторима пекли су се и поделили народу волови и овце.

Банкет конгреса југословенских лекара и природњака. — На банкету конгреса словенских лекара и природњака 7. о. м. били су од стране општине: председник г. К. Главинић, кмет г. М. Марјановић и три одборника.

Освећење Краљевских знакова. — 7. о. м. по подне у означено време извршено је у Саборној Цркви Освећење Краљевских знакова. Поред осталих званица, Освећењу су присуствовали: *председник општине београдске са кметовима и одбором.*

Крунисање Његовог Величанства Краља Петра I. — 8. о. м. пре подне извршено је Крунисање Њ. В. Краља Петра I у Саборној цркви. У цркви су били присутни: Краљевска породица, црногорски престолонаследник Кнез Данило и кнегиња Милица, изасланици страних дворова, изасланици општине и срезова из унутрашњости, председник и кметови са са одбором општине београдске, официри и нарочито позвана лица.

Српска Краљевска Академија. За прославу стогодишњице Српског устанка, Српска Краљевска Академија држала је 7. о. м. свечану седницу, на којој је академик г. Љуб. Јовановић говорио о *Карађорђу и Српском устанку.*

ИСПРАВКА

У броју „Општинских Новина“ од 29. августа т. г. погрешно је при штампању слога бр. 39. у место 37. Данашњи је бр. 39., што се овим исправља.

Оглас.

Према одобрењу Господина Министра народне привреде од 14. априла ове 1904. године ТН^о. 2131, држаће се у дане 20.,

21. и 22. септембра ове 1904. год., као и сваке у будуће **тродневни марвени панађур** у варошици Белановици, среза качерског, округа рудничког, на коме ће се продавати поред свију врста добре расе стоке и сви ово-земаљски производи, који су законом дозвољени.

Најближа је железничка станица Аранђеловац, а поштанско-телеграфска: Рудник Аранђеловац и Лазаревац. Путови су удобни за саобраћај.

За безбедност и потребне удобности на панађуру, суд је се у свему постарао.

Ово се јавља трговцима и пољопривредницима ради знања.

Од Суда Општине Калањевачке, дана 3. августа 1904. год. М^о 2197. Вар. Белановица.

Објава.

У дане: 14., 15., 16. и 17. септембра ове године обавиће се у Нишу **панађур**, на коме ће се продавати стока, производи сточарски, као и производи пољске привреде (земљораднички, шумарски, воћарски, пчеларски и т. д.), а сем тога пиће и храна људска и сточна.

Други предмети трговања забрањени су, а тако исто забрањене су: панораме, циркуси, комедије, вртешке, разне вештачке продукције, бацање новаца у сито бацање предмета на ножеве, транго-франго и т. д.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од Суда београдске општине, 1. септембра 1904. год. АБр. 8505, у Београду.

Објава.

У општини Шљивовиској, среза Златиборског, округа Ужичког, ухваћен је један мангуп во, коме се не зна сајбија.

Во је длаке жуто - беле, швајцарски, рогова средњих, стар 4—5 година и на лесном рогу има жиг „Б“ и „К“.

Начелство округа Ужичког, писмом од 17. пр. м. Бр. 10.023, позива сајбију да се са доказима јави Начелнику среза Златиборског.

Од Суда општине београдске, 3. септембра 1904. год. АБр. 8480, у Београду.

Објава.

На дан 15. септембра тек. год. од 8 до 12 пре, и од 2 до 5 часова по подне, Суд општине београдске продаваће путем јавне усмене лицитације 11 општинских — регулационог фонда — празних плацева, постојећих на Дунавском крају, у Дубровачкој, Драчкој, Ванатској и Солунској улици.

Лицитација ће се држати у или пред кафаном Николе Д. Кики у Дубровачкој улици: „Кафана код спужа.“

Кауција је 10% од излицитиране цене, која се полаже при закључку лицитације.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења Суда општинског сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 27. августа 1904. год. АБр. 8264, 8276, 8277, 8352, и 8358. у Београду.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА